

PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ “Sf. Dumitru” (New York City) Viața parohiei

Nr. 21 / 2019

IULIE - SEPTEMBRIE

Istoria Parohiei „Sf. Dumitru” (1939-2019)

“Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu”

(I Petru 2, 9)

Cuprins

Istoria parohiei Sf. Dumitru	1
Pildă de folos	6
Din viața parohiei	7
Invitație la hram	8
Anunțuri	8

Istoria parohiei este legată de primii emigranți români și macedo-români veniți în America la cumpăna secolelor XIX și XX. Pentru a-și păstra credința strămoșească, datinile populare și limba, cât și pentru a se ajuta unii pe alții la mare nevoie, aceștia s-au organizat în asociații culturale precum Dorul (1903), Fârșărotul (1903) și Avram Iancu (1909), care au avut un rol deosebit în înființare primei parohii românești la New York. La începuturi, necesitățile pastorale au fost suplinite de preoți români aflați ocazional în New York.

La 30 septembrie 1928, din inițiativa unui grup de opt persoane, s-a ținut cea dintâi adunare generală la „Casa Română”, situată în Manhattan, la adresa 271 West 40th Street, adăpostită în edificiul unde funcționa agenția de voiaj a domnului Ambrozio Neder. Cu acest prilej, s-a hotărât înființarea parohiei ortodoxe române „Pogorârea Duhului Sfânt”, cei prezenți rugându-l pe Dumnezeu “să stea întru ajutor, ca aceasta parohie să prospere [...] ca să fie de folos” și ca “poporul român din acest oraș să fie în bună stare și bine plăcut înaintea lui Dumnezeu și să fie de fală celorlalte națiuni străine”. În același timp, mai precis la 1 octombrie 1928, din inițiativa studentului Florian M. Gâldău și cu ajutorul neprecupețit al domnului Louis Cipu a luat ființă cea dintâi școală catehetică în limba română, care a funcționat în localul bisericii episcopaliene “The Heavenly Rest” din Manhattan (1085 E 5th Ave). Această școală a funcționat până în martie 1931, când Florian Gâldău s-a reîntors în România.

Parohia “Pogorârea Duhului Sfânt” a fost încorporată după legile Statului New York în ziua de 6 decembrie 1928, dar, datorită lipsei unui spațiu de cult propriu și a unui preot stabil, nu a putut funcționa în condiții prielnice. Necesitățile pastorale și liturgice ale parohiei în această perioadă au fost suplinite sporadic de către Pr. Nicolae Ciucă.

În ziua de 15 iulie 1931, la cererea mai multor credincioși, Ambrozio Neder a fost hirotonit preot pe seama acestei parohii de către un episcop ortodox rus. Cu acest prilej, s-a ales un nou consiliu parohial, format din reprezentanții tuturor grupurilor și asociațiilor românești din New York și s-a hotărât ca membrii parohiei să contribuie la întreținerea activităților parohiei cu suma de 25 cenți pe lună.

Contact:
Pr. Ioan Cozma
(212)874-4490
(929)600-1134
stdumitrunyc@gmail.com

Datorită unor neînțelegeri ivite între membrii fondatori (unii dintre aceștia se considerau aleși pe viață în consiliul parohial și nu doreau să dea nici un fel de socoteală celorlalți membrii), activitățile parohiei în această perioadă au fost limitate doar la partea liturgică. Slujbele religioase au fost ținute pentru câteva luni într-o cameră a firmei părintelui Neder, iar apoi au fost mutate într-o încăpere a bisericii ortodoxe ruse „Sf. Nicolae” de pe strada 97 (15 E 97th St.). Un suflu nou a fost adus la 21 martie 1937, când un grup de femei, adunate în casa doamnei Paraschiva Ciobanu-Kisilencu, au hotărât înființarea Reuniunii Femeilor Ortodoxe Române “Sfinții Constantin și Elena”, cu scopul “de a se îngriji de biserica și de a ajuta la organizarea banchetelor pentru ridicarea de fonduri pentru biserică”. Doamna Constanța Evi a fost aleasă prima președintă a Reuniunii.

Cu toate acestea, conflictul din interiorul parohiei a continuat să se adâncească, motiv pentru care, în ședința din data de 20 februarie 1938, adunarea generală a parohiei a decis să numească o comisie, compusă din șapte persoane, care să transfere fondul de bani al parohiei „Pogorârea Duhului Sfânt” (suma de 106.15\$) într-un cont special, numit „*Special Building Fund Committee*”, administrat de trei membrii aleși de respectiva comisie (Emilian Ovesia, Ilie Florescu și Frederich Palievici), destinat cumpărării unui locaș de cult în orașul New York. Această comisie și-a stabilit sediul permanent la Hotel Imperial pe Broadway (63th St.) iar la data de 21 februarie 1939 a deschis un cont în numele parohiei la Manufacturers Trust Co. În data de 12 martie 1939 a fost convocată adunarea generală a parohiei cu participarea delegaților tuturor societăților românești din New York. Cu acest prilej, s-a hotărât desființarea vechii parohii „Pogorârea Duhului Sfânt” și înființarea unei noi parohii cu numele „Biserica ortodoxă românească Sf. Dimitrie” sub jurisdicția Episcopiei Ortodoxe Române din America (cunoscută cu numele de

„Episcopia de la Vatra Românească”, cu sediul în Jackson, Michigan). O parte din vechii credincioși, dimpreună cu părintele Ambrozie Neder, au refuzat să accepte deciziile adunării și, implicit, să fie parte a Episcopiei ortodoxe române din America, motiv pentru care s-au separat, continuând să se folosească pentru un timp de numele parohiei „Pogorârea Duhului Sfânt” (La începutul anilor '50, părintele Neder va fi primit să slujească ca preot pensionar la Parohia „Sf. Dumitru”).

La 17 martie 1939, Preasfințitul episcop Policarp Morușca, primul ierarh al Episcopiei Ortodoxe Române din America, a aprobat înființarea noii parohii, exprimându-și totodată acordul pentru demersurile inițiate în vederea cumpărării unui locaș de cult în New York. În acest sens, Preasfinția Sa a donat suma de 25\$ pentru fondul de cumpărare a unui locaș de cult și a dat dreptul comisiei noi parohii să folosească în documentele oficiale formula „Comisia lucrează sub patronajul Episcopului”. Prin strădaniile comisiei pentru inițiativa cumpărării unui locaș de cult și al Reuniunii de Doamne, noua parohie a reușit în scurt timp să strângă în contul ei suma de 551.90\$ și și-au început demersurile pentru găsirea unei clădiri adecvate care să corespundă necesităților liturgice și a celor sociale și culturale ale comunității românești din New York. După multe căutări, comisia a găsit actualul sediu al bisericii (50 W 89th St., Manhattan) — un edificiu cu 4 etaje construit la sfârșitul secolului al XIX și aflat în vânzare la suma de 14,000\$.

În ziua de 13 iunie 1939 s-a ținut prima adunare generală a parohiei „Sf. Dimitrie”, care a ales noul consiliul parohial și a o hotărât ca să fie înregistrat un nou act de fundație al parohiei pe numele “Sf. Dumitru”, în loc de “Sf. Dimitrie”. Comisia însărcinată cu înregistrarea parohiei a fost formată din Dr. Valer Barbu, Atanasie Babu, Ștefan Irimescu, Ioan Visoscky, Alexandru Seceni și George Bukur. De asemenea, adunarea a aprobat propunerea de

achiziționare a imobilului de la adresa 50 W 89th Street, însărcinând consiliul parohial cu începerea formelor legale pentru cumpărare. O parte din suma necesară achiziționării noului sediu a venit din donațiile credincioșilor și prin contribuția societăților românești din New York și împrejurimi (Soc. Avram Iancu, Soc. Fârșărotul, Soc. Dorul). O contribuție importantă a fost făcută de către un bun prieten al românilor din orașul New York, domnul William Nelson Cromwell, care a donat suma de 2,500\$. Un real ajutor la cumpărarea noii clădiri l-a dat și consulul general al României la New York, domnul Dr. Andrei Popovici.

Imediat după intrarea în posesia clădirii, au început lucrările de amenajare a spațiului de la etajul I pentru a putea fi folosit ca locaș de cult. În data de 25 iulie 1939, Preasfințitul Părinte Policarp Morușca a binecuvântat lăcașul de cult (neterminat) pentru a se putea săvârși sfintele slujbe și a însărcinat pe preotul Vasile Pașcău să se ocupe temporar de organizarea parohiei. Nicolae Vămășescu, renumit dirijor de cor, a organizat un prim cor bisericesc, format din membrii parohiei, de care apoi, în anii următori, s-a ocupat doamna Rozeta Meteș. În ziua de 16 ianuarie 1940 s-a ales un comitet special de construcție compus din Alexandru Seceni, Emilian Ovesia, John Wisoscky și Ștefan Irimescu, care, sub conducerea tehnică a lui August Schmiedegen, John W. Solomon și Andrei Popovici și urmând planurile arhitectului John H. Knukel, au demarat ample lucrări de modernizare a întregii clădiri. Un rol deosebit de important l-a avut părintele Ioan Popovici din Philadelphia, protopopul Coastei de Est, care a fost nelipsit de la toate întrunirile și încercările credincioșilor din New York.

În ziua de 5 mai 1940, părintele Vasile Pașcău și-a dat demisia din funcția de preot temporar al parohiei. Începând cu luna iunie 1940, timp câteva luni, serviciile religioase au fost oficiate de către părintele Ioan Trutza de la Catedrala ortodoxă română „Sf. Maria” din

Cleveland. Sub îndrumarea părintelui Trutza s-a instalat un iconostas temporar și s-a comandat unul definitiv la atelierului iconarului Irimie din România. În următorii doi ani, clădirea a fost complet amenajată. Sculptura iconostasului și icoanele în medalion au fost executate de Alexandru Seceni, iar icoana Maicii Domnului și a Sfântului Dumitru au fost pictate de profesorul Elie Cristoloveanu de la Universitatea Columbia.

La propunerea părintelui Trutza, la data de 19 noiembrie 1940 consiliul parohial a ales pe tânărul teolog Vasile Hațegan din Ohio, care la acea vreme lucra la Y.M.C.A. în New York și era student la Columbia University, pentru postul de preot paroh al parohiei „Sf. Dumitru”, începând cu data de 1 ianuarie 1941. Întrucât Preasfințitul episcop Policarp se afla în România, hirotonia întru preot a tânărului Vasile Hațegan a fost făcută de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Athenagoras al Arhiepiscopiei ortodoxe grecești din America, la data de 16 februarie 1941, în catedrala grecească „Sfânta Treime” din New York. După terminarea lucrărilor de amenajare a bisericii, în data de 16 noiembrie 1941, Înaltpreasfințitul Părinte Athengoras a săvârșit slujba de sfințire a locașului de cult, la rugămintea și din încredințarea Preasfințitului Părinte Policarp, în continuare reținut în România datorită războiului. Cu un preot stabil și un nou sediu, Parohia „Sf. Dumitru” a cunoscut în anii următori o dezvoltare importantă pe toate planurile. În anul 1942, în patrimoniul parohiei intră o parte din bunurile expoziției românești din anul 1940 în Statele Unite, constând din mobilier sculptat, tablouri pe pânză, statuete și peste 400 de volume de literatură românească din perioada interbelică, pentru care a fost organizat un mic muzeu la etajul al doilea, lângă biroul parohial.

Achitarea împrumutului bancar în luna februarie 1950 precum și numărul tot mai mare de credincioși care frecventau biserica au adus

în discuțiile adunării generale din anul 1950 ideea construirii unui locaș de cult mai impunător, reprezentativ pentru comunitatea ortodoxă română din New York. Rețineră intenționată a Preasfințitului Părinte Policarp în România de către autoritățile politice și pensionarea anticipată de către Patriarhie, au generat tensiuni între episcopia românească din America și Patriarhie, tensiuni care au dus în anul 1950 la ieșirea episcopiei de sub jurisdicția Bisericii Ortodoxe Române. În acele vremuri tulburi, Parohia „Sf. Dumitru” a rămas în continuare fidelă episcopiei și în ședința din data 4 mai 1951 a susținut alegerea ca episcop a teologului Viorel Trifa. Congresul episcopiei, întrunit în sesiune electorală la data de 2 iulie 1951 la Chicago, a ales pe Viorel Trifa ca arhiepiscop-vicar al episcopiei. Acesta a fost tuns în monahism sub numele de Valerian și a fost hirotonit întru episcop la data de 27 aprilie 1952.

La începutul lunii ianuarie 1955, după 14 ani de slujire, părintele Vasile Hațegan a anunțat intenția sa de se transfera la Catedrala ortodoxă română „Sf. Maria” din Cleveland. Adunarea generală parohială, întrunită în ședință ordinară în data de 30 ianuarie 1955, a aprobat cererea de demisie a părintelui Hațegan și a declarat postul de preot paroh vacant. În data de 27 martie 1955, Adunarea generală a parohiei a ales ca preot paroh pe părintele Florian M. Gâldău (de numele căruia se leagă începuturile parohiei românești „Pogorârea Sf. Duh” din New York, în anul 1928), care până la acea dată ocupase postul de preot paroh al Parohiei ortodoxe române „Sf. Împărați Constantin și Elena” din Londra, în Anglia. La data de 28 aprilie 1955, părintele Gâldău și-a luat postul în primire. O dată cu venirea părintelui Gâldău, parohia a cunoscut un nou avânt: au fost intensificată campania de strângere de fonduri pentru o nouă biserică și a fost creat un cont special în acest sens, separat de alte fonduri ale

parohiei, s-a aprobat înscrierea de „membri de onoare” ai parohiei.

În ședința din data de 25 ianuarie 1959, Adunarea generală parohială a acordat dreptul de vot „pentru toate femeile membre ale parohiei Sf. Dumitru”. În perioada 1955-1965, parohia a făcut demersuri nenumărate pentru a găsi un loc potrivit pentru construirea unei biserici în Manhattan, dar toate încercările au fost fără vreun rezultat pozitiv. În ziua de 14 februarie 1965, consiliul parohial a aprobat, în unanimitate, propunerea părintelui Florian Gâldău de a trimite o scrisoare primăriei orașului New York, în vederea obținerii terenului de pe strada 87, colț cu Columbus Avenue. În anul 1967, după nenumărate solicitări, primăria orașului New York a repartizat Parohiei „Sf. Dumitru” terenul solicitat cu condiția ca alături de noua biserică să se permită construirea unui bloc cu 152 de apartamente pentru bătrâni și săraci. Adunarea generală nu și-a dat acordul cu această inițiativă, iar în lunile ce au urmat parohia a pierdut terenul pentru care așteptase atât de mult.

În acest timp, parohia a avut o activitate prodigioasă în toate domeniile de activitate. Pe tărâm social și cultural, parohia a fost nelipsită de la toate manifestările și serbările organizate de primăria orașului New York sau de alte instituții. Astfel, printre foarte multe alte manifestări, parohia a fost prezentă la Expoziția Internațională de la New York din anul 1965 în cadrul festivităților organizate de către Clubul tineretului din New York, cu un program special de dansuri românești și cu o expoziție de costume românești, care au fost foarte mult apreciate, fiind premiați cu medalia de bronz. Tot în acest timp, parohia a cumpărat două loturi de teren în cimitirul din Brooklyn (Cypress Hills Cemetery) pentru a fi folosite în scopul înmormântării credincioșilor parohiei.

O altă activitate importantă a fost aceea de ajutorare a refugiaților români în triștii ani de

prigoană comunistă în România. Timp de patruzeci de ani, ușa bisericii Sfântul Dumitru a fost deschisă tuturor celor care au cerut sprijin și îndrumare. Numărul impresionant de scrisori și documentele din arhiva parohiei stau mărturie despre implicarea directă a parohiei în ajutorarea românilor din lagărele de refugiați politici din Europa (în mod deosebit în anii '60 și '70), pentru ca aceștia să poată ajunge în Statele Unite și, mai departe, o dată ajunși aici, să se poată integra în societatea americană. În perioada păstoririi părintelui Găldău, peste 2,250 de refugiați au beneficiat de sprijinul Parohiei „Sf. Dumitru” din New York.

În anul 1981, părintele Florian Găldău a ieșit la pensie, iar la data de 7 ianuarie 1982 Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Valerian Trifa a numit în funcția de paroh pe preotul Viorel Sasu. Părintele Sasu a continuat activitatea părintelui Florian Găldău, contribuind din plin la sporirea spirituală și materială a parohiei. După căderea regimului comunist în România (22 decembrie 1989), Parohia „Sf. Dumitru” s-a implicat activ în trimiterea de ajutoare în România. În acest sens, părintele Sasu a făcut nenumărate drumuri ducând ajutoare bănești și materiale pentru familiile sărace și pentru spitalele și casele de copii din România.

În luna noiembrie 1992, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Nathaniel Popp al Episcopiei Ortodoxe Române din America, părintele Viorel Sasu, de comun acord cu părintele Traian Petrescu de la Parohia „Sfânta Treime” din Miramar (Florida) și a Adunărilor generale ale celor două parohii, a făcut schimb de parohii. Astfel că, începând cu luna noiembrie 1992, părintele Traian Petrescu a fost numit preot paroh la Parohia „Sf. Dumitru”, iar părintele Viorel Sasu preot paroh la Parohia „Sfânta Treime” din Miramar. Activitatea social filantropică de ajutorare a fraților din România a fost continuată pentru câțiva ani și de părintele Traian Petrescu. Cu toate că în

orașul New York au fost fondate și alte parohii românești (în Queens), biserica „Sf. Dumitru” a continuat să fie locul de cult de referință pentru românii din New York și împrejurimi. Părintele Traian Petrescu a fost un preot neobosit, un slujitor harnic și devotat, reușind să mențină vie flacăra credinței ortodoxe și să aprindă dragostea pentru Biserică în sufletul multora dintre cei care au călcat pragul bisericii noastre. Necesitățile pastorale, liturgice dar și sociale l-au determinat pe părintele Traian să propună consiliului parohial un plan de reînnoire a interiorul clădirii care se va concretiza în anii următori în lucrări de renovare a sălii sociale, a grupurilor sanitare și a acoperișului clădirii, instalarea unui nou iconostas și a unui nou mobilier pentru altar și biserică, toate din lemn de stejar sculptat, instalarea de icoane praznicale pe pereții laterali, pictarea Mântuitorului Iisus Hristos (Pantocrator) la mijlocul bisericii pe tavan și înlocuirea pardoselii altarului cu marmură.

În data de 1 mai 2015, ca urmare a pensionării părintelui Traian Petrescu, Înaltpreasfințitul Părinte Nathaniel a numit ca preot paroh pe părintele Ioan Cozma, până la acea dată preot paroh la Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” din Palm Springs, California.

Activitatea părintelui Cozma este caracterizată în plan spiritual și liturgic prin slujbe, săvârșite regulat nu numai duminica dar și peste săptămână, precum și printr-o susținută activitate catehetică și misionară. În plan administrativ, la propunerea părintelui Cozma, consiliul parohial a fost de acord să fie convocată o adunare generală specială pentru data de 21 iunie 2015, care să analizeze și să aprobe proiectul de renovare totală a clădirii. Lucrările de renovare au început în data de 1 iulie 2015 și s-au terminat în luna octombrie 2019. În anul 2015 au fost renovate: apartamentul parohial, birourile, sala de ședință, arhiva și sala socială, a fost înlocuită instalația

electrică, instalațiile sanitare, conductele de apă și sistemul de scurgere din toată clădirea. O contribuție importantă la renovare a fost dată de către Reuniunea de Doamne care a mobilat apartamentul parohial și a suportat cheltuielile de renovare a sălii sociale și dotarea bucătăriei cu toate cele necesare. În anul 2016, renovările au continuat cu interiorul bisericii: au fost consolidate bârnele de susținere din pardoseală și a fost instalat parchet, a fost refăcută instalația electrică. Lucrările de renovare au fost efectuate de către firma domnului John Bindela, membru al parohiei. Sub coordonarea doamnei arhitect-designer Măriuca Brâncoveanu, au fost proiectate și instalate vitralii în altar și la geamurile din naosul bisericii. De asemenea, prin contribuția credincioșilor și cu ajutorul pictorilor Nicoleta și Marian Radu au fost înlocuite o parte din icoanele de pe iconostas. Între anii 2018-2019 a fost renovată fațada clădirii, scările și trotuarele. În vara anului 2019, prin munca voluntară a domnului Hristu Șunda, au fost renovate grupurile sanitare de la subsolul clădirii. Toate aceste lucrări s-au realizat prin strădania și implicarea personală a tuturor membrilor consiliului parohial sub coordonarea președinților Horia Albulescu (2013-2017) și Dr. Daniel Dănilă (2017-2019), precum și cu contribuția Reuniunii de Doamne „Sfinții Constantin și Elena”, sub coordonarea președintelor Vasilichia Burdea (2014-2017) și Violeta Șunda (2017-2019).

Activitățile parohiei au fost extinse și în plan social și cultural, concretizate în mod deosebit prin participarea anuală a parohiei cu un stand de produse de patiserie și obiecte de artizanat la Ziua României pe Broadway.

Micul muzeu și biblioteca parohiei, cu peste 1,400 de volume de carte românească, dau mărturie despre istoria de 80 de ani a comunității ortodoxe române din New York. La ceas aniversar, mulțumim tuturor celor care cu dragoste contribuie la zidirea spirituală și întreținerea bisericii noastre. Aducem de asemenea un pios omagiu celor trecuți la Domnul: ctitori, donatori și binefăcători ai acestei parohii.

Și acum, dătătorule de viață, Doamne, trimite harul Tău cel Sfânt peste toți cei ce s-au ostenit la zidirea și înfrumusețarea casei Tale, primește darul lor ca și oarecând cei doi bani ai văduvei și-i înscrie în Cartea Vieții.

Pleacă-ți Doamne urechea și ascultă glasul rugăciunii lor, binecuvintează-le viața, dăruiește-le mântuire și-i aprinde de dragostea către Tine, către aproapele și glia străbună, pentru ca toți împreună să-l preamărim pe Dumnezeu cel în Treime lăudat: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin!

PILDĂ DE FOLOS

Biserica este loc de rugăciune, nu de bârfe sau povești

În Duminica Sfintei Maria Egipteanca, un părinte hirotonit de curând a început un cuvânt despre pocăință. A dat câteva exemple de sfinți care au părăsit păcatul. În biserică se auzeau susoteli.

Unii credincioși, în special cei mai în vârstă, nu păreau prea interesați de subiect. Două femei depăneau amintiri din tinerețe, altele vorbeau deșertăciuni, comentând lungimea fusteii unei femei care venise prima dată în acea biserică sau mirosul neplăcut al cerșetorilor de la poarta bisericii.

Părintele a continuat:

– Dar există și mulți păcătoși care nu vor să audă de pocăință. În parohia noastră, de exemplu: avem un caz, un om căruia îi place să bea mult, despre care vă voi spune câteva cuvinte. Omul acesta, pe care îl cunoașteți cu toții, este un caz care pare irecuperabil.

Încet-încet, credincioșii care șușoteau începură să fie atenți: predica devenea interesantă și pentru ei – se gândeau că poate părintele va da și niste amănunte picante, pentru a le putea discuta la masa de prânz cu cei care nu veniseră să se împărtășească din frumusețea sfintei slujbe.

– Să vă spun cât de tare a căzut în patima băuturii acest om? Întrebă părintele, mirându-se câtă liniște se făcuse în biserică. Nu, nu o să vă spun. Am vrut numai să vă dați singuri seama că, atâta vreme cât vă vorbeam despre îndreptarea vieții, unii șușoteau. Cum a venit vorba despre un păcătos care poate fi bârfit, care poate fi arătat cu degetul, s-a făcut liniște. Nu vă voi mai spune altceva astăzi, decât atât: dacă veniți la biserică din orice alt motiv, și nu pentru a fi în comuniune cu Dumnezeu și a vă ruga împreună cu ceilalți, dacă vă interesează numai subiectele de bârfa sau subiectele care vă ridică în proprii ochi, făcându-vă să vi se pară că sunteți superiori celor care stau la această oră în fața televizoarelor, ar trebui să vă dați seama că greșiți. Biserica este casa lui Dumnezeu. Vreți să o transformați în sală de spectacol, în salon de bârfe? Să nu fie așa! Luati aminte la cursele vrăjmașului care, dacă nu a reușit să vă împiedice să ajungeți la biserică, se luptă să vă sucească mințile și să vă îndemne să vorbiți în loc să vă rugați sau să ascultați cuvinte de folos. Aș mai fi avut multe să vă spun, dar o să vi le spun altădată. Vă las să vă gândiți singuri dacă vreți să mergeti pe calea mântuirii. Și, dacă nu vreți, nu știu ce rost are să mai veniți la biserică. Iar dacă vreți, nu știu ce rost are să șușotiți și să clevetiți, în loc să vă rugați lui Dumnezeu cu zdrobire de inimă...
(www.ganduridinierusalim.ro)

DIN VIATA PAROHIEI

(Iulie—August)

I. Botezuri

- ◆ Liana Maria, fiica lui Dana Barta & Luke Stehouwer
- ◆ Cole Henry, fiul lui Adriana & Brandon Royal

II. Cununii

- ◆ Raluca și Dumitru Celea
- ◆ Lorena și Nicholas Tavolacci
- ◆ Ortansa și Marco Giacomello

III. Însmormântări

Georgeta Esca

IV. Parastase

- ◆ Reta Culețu, Luminița și Cristian Culețu, parastas pentru cei adormiți din familie
- ◆ Paul și Loredana Hussar parastas pentru părinți și cei adormiți din familie
- ◆ Mariana Șoitu, Marilis și Robert Panullo, parastas pentru cei adormiți din familie
- ◆ Elisabeta Mila, parastas pentru soț și cei adormiți din familie
- ◆ Ioana și Cristian Radu, parastas pentru cei adormiți din familie
- ◆ Daniela Levardia, parastas pentru cei adormiți din familie

Situația financiară

Venituri: **\$24,678.00**

Cheltuieli: **\$36,822.00**

**Alese mulțumiri se cuvin Doamnei
Dr. Anca Șalomon pentru donarea
Mesei de Sf. Maria.**

Vă rugăm să nu uitați să **achitați
membria pe anul 2019**. Donația
dumneavoastră este de un real folos
pentru parohie

Parohia Ortodoxă Română “Sfântul Dumitru”

Vă adresează invitația de a participa la **sărbătorirea hramului Bisericii noastre și a aniversa împreună cei 80 de ani de la întemeierea parohiei;** eveniment ce va avea loc în zilele de **25 și 26 octombrie 2019.**

Pe toată durata sărbătorii îl vom avea în mijlocul nostru pe **Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Nathaniel**

Programul manifestărilor va debuta în seara zilei de **25 octombrie (vineri)** cu slujba **Vecerniei** (ora 6:00 PM), săvârșită de **Înaltpreasfințitul** dimpreună cu preoții din New York și împrejurimi.

În ziua de **26 octombrie (sâmbătă)**, va fi săvârșită slujba **Utreniei** (ora 9:00 AM), urmată de **Sfânta Liturghie** (ora 10:00 AM), săvârșite de către **Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop** dimpreună cu un sobor de preoți.

Începând cu **ora 12:30 PM (26 octombrie)** sunteți invitați să participați la **banchetul aniversar**, care va avea loc în **sala socială a bisericii.**
(50 W 89th Street, New York).

Întrucât locurile la banchet sunt limitate, pentru o cât mai bună organizare, **vă rugăm să anunțați din timp dorința de a fi alături de noi până la data de 20 octombrie** (tel.: 212-874-4490; e-mail: stdumitrunyc@gmail.com).

Prețul unui meniu la banchet este de **60\$ pentru adulți. Copiii sub 14 ani nu plătesc.** Orice donație în plus este încurajată și binevenită.

Vă așteptăm cu drag!

Cu bucurie, vă aducem la cunoștință faptul că în data de 31 August, Congresul Episcopiei Ortodoxe Române din America, întrunit în sedință electorală, a ales pe Preacucernicul Părinte Dr. Dan Hoarste pentru demnitatea de episcop-vicar. Hirotonia întru episcop va avea loc în lunile următoare. Să ne trăiți întru mulți și fericiți ani, Preacucernice Părinte Dan!

